

nyttigt Arbejde, hder mest. Ingen tør vel dog for Alvor paastaa, at den, der hder 6 Kr. i direkte Kommuneskat, i Virkeligheden derfor hder mindre til Samsundet end den, der betaler 600 Kr. Det kan dog være, at den, der tilføldigvis har Raad til at betale 600 Kr. i direkte Stat til Kommunen maaste udelukkende er et tærende Samsundsmedlem, medens den, der betaler 6 Kr. i Kommuneskat om Aaret, er et arbejdsdygtigt Individ, der hvert Aar beriger Samsundet ikke ganske lidt. Hensynet til, hvem der hder mest, skal saaledes ikke give de Herrer nogen Ret til Særrepræsentation. Saa hører man maasse ogsaa fra de Herrer's Side, at Styredygtigheden skulde findes bedst hos de mere bemidlede, der skulde være noget mere solidt over de Herrer. Jeg tillader mig imidlertid at tro, at der kan være Soliditet over andre end netop dem, og at Pengene ikke her heller burde være det, der afgjorde, hvem der skulde have Indflydelse. Søvrigt vil jeg dog, naar de Herrer tale om, at de frygte for, at hvis de, der ere mindre vel situerede her i Samsundet, skulde faa Indflydelse paa Ledelsen, saa skulde Kommunens Styrelse blive mindre økonomisk, mindre god i finansiel Henseende, og saa skulde der blive ødslet mere med de Midler, som ere betroede Kommunalbestyrelsen, gerne spørge, hvad er det saa, der foreligger i kommunal Henseende, som her kunde begaas, naar vi se bort fra det, som vel ingen paa Forhaand vil bestybe sine Medborgere for at kunne ville blive delagtige i? Det, der vil kunne blive Tale om i kommunal Henseende, vil vel sandsynligvis være et bedre Skolevæsen, et bedre Fattigvæsen og bedre Forsørgelsesvæsen overhovedet. Det kunde jo dog imidlertid være, at de eller deres Efterkommere, som for Tiden danne de øverste seks Tusiude kunde komme ned i andre Samsundsklasser, og det vilde da maasse ikke være ganske uheldigt for dem, om disse Samsundsklasser da havde haft en saadan Indflydelse paa Styrelsen og Ledelsen af den kommunale Anliggender, at der var blevet en bedre Skoleundervisning og en bedre Forsørgelse for Kommunens Borgere, bedre og hensigtsmæssigere Foranstaltninger over for de fattige og trængende, det kunde da maasse komme dem til gode i sin Tid, saa det vilde vel ikke være det værste for de

Herrer. — Naar man nu taler om, at man er fremkommen med dette Lovforslag for at inødekomme Oppositionen, saa vil jeg gerne sige et Par Ord, særlig til de Herrer af Oppositionen her i Salen, som maasse kunde mene at ville være med til at forhandle paa dette Grundlag og mulig gennemføre saadan noget som det, her foreligger. Det kunde jo være, at de Herrer mente, at vi førte her i Kjøbenhavn paa det kommunale Omraade en haabløs Kamp om at faa Repræsentanter ind i den kommunale Forsamling, og at det derfor var rigtigt, at vi gik til noget saadant som det, her foreligger, for at der i det mindste kunde komme en Opposition ind i Kommunalbestyrelsen, der kunde bringe Ting frem, som ikke under de nuværende Forhold kunne blive bragte frem. Et saadant Syn paa Forholdene kunde være til Stede og kunde bevirke, at ærede Medlemmer følte sig paa en Maade forpligtede til at gaa med til noget saadant for at hjælpe os, som danne Oppositionen her i Kjøbenhavn. De Herrer have selv for en Del Aar siden beklaget sig over, at Kjøbenhavnerne arbejdede daarligt politisk og kommunalt, der var ingen Opposition til Stede i Kjøbenhavn, Vandet maatte kæmpe alene mod det politiske Regimenter, vi have her. De forlangte af os, at vi skulde arbejde bedre, at vi skulde skabe en Opposition her, at vi skulde vise, at Kjøbenhavn rummede i sig dog noget af demokratiske Elementer. Jeg vil sige til de Herrer, at jeg haaber, at De ville erkende, at vi i politisk Henseende have gjort et ganske godt Arbejde. Jeg ved ikke, om de Herrer have lagt Mærke til, hvad vi have udrettet i kommunal Henseende, men hvis De tror, at det vil være rigtigt, at De til Fordel for os gif ind paa noget lignende som det, her foreligger, saa vil jeg dog sige, at det skal De ikke, hvis De i Virkeligheden endnu staa paa den almindelige Valgrets Grundlag, om hvilken De saa ofte haade her i Salen og udenfor have sagt, at den danner Grundlaget for Styrelsen og Ledelsen her i Landet, og at det var Deres Princip. Jeg siger, det skal De ikke opgive af Hensyn til os, det forlange vi ikke. Vor Stilling og vor Kamp her i Kjøbenhavn staaer ikke for mig og mine Meningsfæller som haabløs, vi føre ikke efter vor Mening en haabløs Kamp mod dem, som for Øjeblikket sidde inde med